

naar jeg alligevel stemmer for Lovforslaget og de Ændringer, som ere stillede her, og raader mine Meningsfæller til at gøre det samme, saa er det i den Forvisning, at det ikke er sidste Gang, vi se dette Lovforslag. Der kan efter mit Skøn ikke være Tale om, at det andet Ting i den korte Tid, som er tilbage af Samlingen, skulde ville sætte sig ind i et saa vanskeligt Lovforslag som dette og gøre det færdigt; og man maa jo haabe, at Lovudkastet ogsaa bliver underkastet Drøftelse og Forhandling paa andre Steder, saaledes at man kan faa noget rigtig godt ud af det. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at nævne en hel Række Punkter, hvori jeg i alt Fald har en Del Betænkeligheder endnu, og kunde ønske Lovforslaget affattet anderledes. Det kunde ikke ske uden en nogenlunde indgaaende Prøvelse af de forskellige Paragraffer og Bestemmelser, og der har som sagt ikke været Lejlighed dertil i Udvalget, og at tage det op nu til 3die Behandling, vilde jeg finde ganske urigtigt. Naar jeg altsaa stemmer for, at dette Lovforslag passerer 3die Behandling og sendes over til det andet Ting, saa er det med en mere end almindelig Reservation. Det er meget ofte, man ved 3die Behandling stemmer for et Lovforslag, skønt man virkelig har Indvendinger imod det, men jeg vil ikke være med til, naar dette Lovforslag sendes over til Folketinget, at garantere for, at det er et Lovforslag, som vi til fulde kunne sige god for. Den Skik, den Praksis, som maaske ikke saa sjælden finder Sted, at det ene Ting gør et Lovforslag færdigt ved 3die Behandling i den glade Forventning, at det vil blive forbedret i det andet Ting, synes jeg ikke om, og den vilde jeg altsaa nødig være med til, hvis jeg ikke var fuldt overbevist om, at dette Lovforslag faa vi atter at se, muligvis i en omarbejdet Skikkelse.

Maa jeg ikke henstille til den ærede Ordfører med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 23, om han ikke vil forklare, hvad der er Meningen med, at et udenlandsk Selskab falder ind under Paragraffen, naar det standser sine Betalinger i Udlandet paa sit Hjemsted. Naar det standser sine Betalinger i Udlandet paa sit Hjemsted, falder det ind under Bestemmelsen, men hvis det standser sine Betalinger her i Danmark, skulde det vel endnu mere falde ind under Bestemmelsen. Jeg ser ikke, at det fremgaar af Ændringen, men jeg antager, at vi i saa Henseende kunne være enige, og der findes maaske ogsaa i Lovforslaget andre Midler til at skride ind

mod et saadant udenlandsk Selskab, som standser sine Betalinger her i Landet. Man kunde jo ganske godt tænke sig det Tilfælde, at det udenlandske Selskab ikke vilde gaa fallit eller standse sine Betalinger paa sit Hjemsted, men derimod tillader sig at standse sine Betalinger her i Danmark. Det er dog for de danske forsikrede det vigtigste, og i saa Tilfælde burde der kunne skrives ind imod det.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Jeg skal straks besvare det ærede Medlems Forespørgsel ved at henvise til Lovforslagets § 33, 1ste Stykke, hvor der staar, at viser det sig, at det nedlagte Beløb — det Beløb, som det udenlandske Selskab skal nedlægge her i Landet for at være berettiget til at drive Virksomhed — ikke er tilstrækkeligt til Dækning af det til den fornødne Formue og sidste Aars Præmieindtægt svarende Beløb, skal Forsikringsraadet opfordre Selskabet til straks at skaffe det til Stede, og hvis det saa ikke gør det, kan Selskabet sættes under Administration. Nu er det saa, at Lovforslaget tillige bestemmer, at der kan gøres Eksekution i det Beløb, der er nedlagt for et saadant Selskab, og disse Beløb skulle føres tilbage, saa snart det forlanges. Man har altsaa en bestemt Regel for, at man i alle Tilfælde, hvor en Betaling, som er forfalden, ikke fuldt præsteres af et heryærende udenlandsk Selskab, har Retsmidler i Lovforslaget til at føre sin Krig frem imod det, men hvad man manglede var en Bestemmelse om, hvad der skulde gøres i det Tilfælde, at et udenlandsk heryærende Selskab ikke standsede sine Betalinger her i Landet, men standsede sine Betalinger i Udlandet, og det er af Hensyn hertil, at denne Ændring er fremkommen. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil være tilfreds med denne Forklaring. — I øvrigt vil jeg blot tillade mig at gøre den Bemærkning, at jeg i Gaar anmodede alle de Medlemmer af Udvalget, som jeg kunde faa i Tale her i Tinget, og deriblandt ogsaa det ærede Medlem om at træde sammen med mig for at forhandle om de efter min Mening fornødne Ændringer i Lovforslaget, saaledes som det forelaa ved 2den Behandling. Det ærede Medlem misforstod, hvad jeg senere erfarede, denne Anmodning og deltog derfor ikke i disse Forhandlinger. Det har altsaa ikke været saaledes, at jeg ikke ønskede at forhandle med Udvalget, og jeg fik samlet saa mange Medlemmer, som der overhovedet kunde være til Stede, men Tiden var saa knap, at naar jeg vilde tænke